

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA de ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA NR.117/2007

privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C.X SA ,

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice B cu privire la contestatia formulata de SC X SA impotriva Deciziei de impunere nr.x/31.01.2007 intocmita de Directia generala a finantelor publice B.

Contestatia are ca obiect suma totala reprezentand:

impozit pe profit

majorari de intarziere aferente impozitului pe profit

penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit

taxa pe valoarea adaugata

majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata

penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in raport de data comunicarii titlului de creanta contestat, **06.02.2007**, asa cum rezulta din adresa nr.xx/05.02.2006 a Directiei generale a finantelor publice B si data inregistrarii contestatiei la Agentia Nationala de Administrare Fiscala - Directia generala de solutionare a contestatiilor respectiv **06.03.2007**, asa cum reiese din stampila registraturii Directiei generale a finantelor publice B aplicata pe contestatie.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 175, art. 177, art. 179 alin.1 lit. c) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de

Administrare Fiscala este investita sa solutioneze contestatia formulata de **S.C. X SA**.

I. S.C. X SA solicita anulara Deciziei de impunere nr.x/31.01.2007 intocmita de Directia generala a finantelor publice B in baza raportului de inspectie fiscala nr.y/31.01.2007.

Referitor la durata inspectiei fiscale, societatea sustine ca inspectia fiscala, efectuata de la data de 27.04.2006 pana la data de 31.01.2007, a depasit in mod "nejustificat" termenul de 9 luni prevazut la art.102 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat, cu modificarile si completarile ulterioare, adresele de corespondenta invocate de organele de inspectie fiscala in vederea justificarii prelungirii actiunii de control, necontinand elemente care sa duca la concluzia ca reprezentantii societatii au dorit sa impiedice efectuarea controlului sau intarzierea efectuarii acestuia.

Referitor la obligatiile fiscale stabilite suplimentar de plata "in baza contractelor de vanzare-cumparare neinregistrate", societatea precizeaza:

Potrivit raportului de inspectie fiscala si a procesului verbal de control incheiat la data de 29.06.2006, organele de inspectie fiscala au procedat la estimarea unor venituri realizate de societate si neinregistrate in evidenta contabila ca urmare a identificarii de catre organele de politie a unor contracte de vanzare-cumparare auto.

Societatea mentioneaza ca autoturismele la care fac referire organele de inspectie fiscala au fost importate de **S.C.X SA** si au fost plasate in regim vamal suspensiv, avand in vedere contractele de leasing financiar care au fost incheiate cu diverse persoane fizice si juridice.

Deasemenea, societatea sustine ca organele de inspectie fiscala au procedat la estimarea acestor venituri neinregistrate in contabilitate, in baza unor documente care nu atesta efectuarea unor acte sau fapte de comert desi au retinut ca societatea a respectat prevederile legale privind facturarea catre utilizatori a avansurilor si a ratelor de leasing si inregistrarea lor in contabilitate, privind facturarea si inregistrarea in contabilitate a dobanzilor la contractele de leasing, precum si in ceea ce priveste emiterea si inregistrarea in contabilitate a facturilor privind valoarea reziduala si transferul dreptului de proprietate.

Aspectele privind modul in care au fost intocmite aceste contracte de vanzare-cumparare precum si utilitatea acestora au fost prezentate organelor de inspectie fiscala si in cadrul Notei explicative din data de 28.06.2006 iar lipsa sau neconformitatea unor masuri interne ale agentului economic vizand pastrarea in siguranta a

activelor companiei, controlul intern corespunzator, protectia si prevenirea unor posibile fraude din partea clientilor nu da dreptul organelor de inspectie fiscala de a califica aceste documente "in scopul si in sensul dorit de acestea".

De altfel, organele de inspectie fiscala in cuprinsul procesului verbal au consemnat ca nu se pot pronunta asupra legalitatii si realitatii acestor contracte de vanzare-cumparare, acestea solicitand Inspectoratului de Politie B sa precizeze care din cele doua tipuri de contracte, respectiv de vanzare-cumparare sau leasing, « sunt considerate legale » .

Astfel, organele de inspectie fiscala au mentionat doar cum a fost stabilit impozitul pe profit si taxa pe valoarea adaugata desi nu a fost edificat cu privire la realitatea si legalitatea contractelor de vanzare-cumparare, respectiv cu privire la contractele de leasing incheiate cu diverse persoane fizice si juridice.

Societatea sustine ca incheierea si derularea contractelor de leasing nu pot fi puse sub semnul incertitudinii din punct de vedere al formei sau al continutului intrucat **S.C. X SA** a fost pe toata perioada derularii contractelor proprietarul bunurilor, fapt ce nu poate fi contestat, documentul care atesta proprietarul mijlocului de transport constituindu-l "cartea de identitate a vehiculului".

Referitor la proprietatea asupra autoturismelor, respectiv vanzarea acestora, societatea sustine:

- pentru autoturismele la care a expirat perioada de leasing , iar utilizatorii si-au exprimat optiunea de cumparare, **S.C. X SA** a emis facturi fiscale potrivit reglementarilor legale.

- vanzarea autoturismelor, respectiv emiterea facturilor fiscale si transmiterea dreptului de proprietate s-a realizat dupa expirarea contractelor de leasing, respectiv dupa un an;

- dupa finalizarea formalitatilor privind vanzarea autovehiculelor s-a procedat la radierea autoturismelor detinute de **S.C. X SA** ,potrivit certificatelor de radiere emise de Serviciul Public Comunitar Permise de conducere si inmatriculare a vehiculelor;

- certIFICATELE de radiere au fost emise de organele competente la un interval de 20-40 zile de la data emiterii facturilor de vanzare. In ceea ce priveste realitatea si legalitatea operatiunilor desfasurate de **S.C.X SA** aceasta este confirmata de lipsa oricarei plangeri sau litigiu cu partenerii societatii.

Societatea mentioneaza ca in perioada la care face referire organul de inspectie fiscala, societatea a incheiat un numar de a contracte de leasing financiar, totalul acestora insumand B EURO. Din totalul valorii contractelor de leasing suma de c euro reprezinta TVA colectata iar suma de d euro reprezinta dobanda aferenta finantarii.

Pentru o parte din autoturisme au fost emise de catre organele vamale competente Acte constatatoare de regularizare a situatiei, avand in vedere ca s-a solicitat incheierea contractelor de leasing inainte de termen. Ca urmare, pentru aceste cazuri, a fost modificat regimul vamal initial si au fost achitate toate obligatiile in vama.

S.C. X SA sustine ca organul de inspectie fiscala nu a tinut cont de aceste situatii si nu a diminuat obligatiile fiscale stabilite suplimentar cu aceste sume, in anexa nr.1 la contestatie fiind prezentate detaliat elementele privind modificarea regimului vamal initial al unui numar de 23 autoturisme.

Societatea sustine ca organele de inspectie fiscala au efectuat o simpla diferenta intre contractele de vanzare -cumparare, pe de o parte si contractele de leasing, pe de alta parte, considerand valoarea contractelor de leasing ca fiind venituri pentru **S.C. X SA**, desi in realitate doar o parte din contractele de leasing au fost finalizate si inregistrate in conturile de venituri corespunzatoare iar pentru celelalte au fost inregistrate in contabilitate venituri mai mari decat cele mentionate initial in contractele de leasing, 23 de contracte fiind incheiate inainte de termen si anterior finalizarii raportului de inspectie fiscala.

Societatea sustine ca potrivit monografiei contabile din Normele privind inregistrarea in contabilitate a operatiunilor de leasing, aprobate prin OMFP nr.686/1999, referitoare la inregistrarea contabile care se efectueaza in contabilitatea locatorului, contractele de leasing nu se inregistreaza in contabilitatea locatorului in conturi de venituri la data intocmirii acestora, ci esalonat la data scadentelor ratelor (redeventelor) de leasing potrivit clauzelor contractuale.

Fata de cele precizate, societatea sustine ca organele de inspectie fiscala nu au tinut cont de prevederile Codului fiscal in ceea ce priveste calculul profitului impozabil, a impozitului pe profit si a taxei pe valoarea adaugata.

Totodata, potrivit art.106 din Cod de procedura fiscala organele de inspectie fiscala nu se pot pronunta daca anumite fapte « intrunesc elementele unei infractiuni asa cum prevede art.9 alin.1 din Legea nr.241/2005 privind combaterea evaziunii fiscale », organele de inspectie fiscala putand sesiza organele de urmarire penala in legatura cu constatările efectuate cu ocazia inspectiei fiscale « si care ar putea intruni elementele unei infractiuni », aceasta incadrare reprezentand un abuz al organului de inspectie fiscala.

Referitor la obligatiile fiscale stabilite suplimentar de organele de inspectie fiscala, aferente cheltuielilor cu

combustibili, societatea sustine ca organul de inspectie fiscala nu a mentionat in actul de control motivele de fapt si temeiul de drept care au determinat folosirea estimarii precum si criteriile de estimare, fapt ce contravine prevederilor pct.91.5 din Hotararea Guvernului nr.1050/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Societatea sustine ca organele de inspectie fiscala nu puteau sa efectueze estimarea bazei de impunere deoarece nu se gaseste in niciuna din situatiile prevazute la art.65 din Normele metodologice date in aplicarea Codului de procedura fiscala. In situatia in care se impunea estimarea pretului de piata al tranzactiilor, aceasta se putea face doar printr-una din metodele prevazute la art.23 din acelasi act normativ, respectiv: metoda compararii preturilor, metoda cost-plus, metoda pretului de revanzare, orice alta metoda recunoscuta in liniile directoare privind preturile de transfer emise de organizatia pentru cooperare si dezvoltare economica.

Mai mult, societatea sustine ca nu ii sunt aplicabile prevederile art.21 alin.1 din Codul fiscal, invocate de organele de inspectie fiscala.

Fata de cele precizate, societatea sustine ca masura estimarii nu ii poate fi aplicabila motiv pentru care solicita admiterea contestatiei si anulara obligatiilor stabilite suplimentar precum si accesoriile aferente.

II. Prin raportul de inspectie fiscala nr.y/31.01.2007, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr.x/31.01.2007, contestata, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice B - Activitatea de inspectie fiscala au constatat urmatoarele:

Verificarea s-a efectuat la solicitarea Inspectoratului Judetean de Politie B, prin adresa nr.xxx/22.02.2006 si a avut ca obiectiv stabilirea obligatiilor fiscale datorate de SC X SA catre bugetul consolidat al statului.

Perioada supusa inspectiei fiscale: 01.08.2004-30.09.2006

Cu adresa nr.xxx/22.02.2006 Inspectoratul Judetean de politie B a pus la dispozitia organelor de inspectie fiscala un numar de A contracte de vanzare-cumparare incheiate cu diverse persoane fizice si juridice in perioada 24.03.2005-16.01.2006, contracte care nu au fost inregistrate in evidenta contabila a societatii, conform constatarilor din procesul verbal nr.3 incheiat la data de 29.06.2006 de

organele de inspectie fiscala, care se constituie ca anexa la raportul de inspectie fiscala.

Prin procesul verbal nr.3 incheiat la data de 29.06.2006 organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea in perioada 01.08.2004 -31.03.2006 a importat un numar de B de autoturisme care au fost valorificate in sistem leasing, contractele fiind incheiate in principal cu SC C SRL si SC S SRL precum si cu alte societati sau persoane fizice, contracte inregistrate in evidenta contabila a societatii.

Deasemenea, organele de inspectie fiscala au mai constatat :

-in perioada 01.08.2004-31.03.2006 societatea a inregistrat in evidenta contabila autoturismele importate, plata furnizorilor efectuandu-se prin contul 455 "Asociati - conturi curente" asa cum rezulta din "jurnalul operatiuni diverse" - luna iunie 2005.

- nu exista procese verbale de predare-primire a autoturismelor comercializate in sistem leasing.

- societatea a facturat catre utilizatori atat avansul cat si ratele aferente contractelor de leasing incheiate, facturile fiind inregistrate in evidenta contabila.

-societatea a facturat si inregistrat in evidenta contabila dobanzile aferente contractelor de leasing

- societatea nu a condus evidenta contabila a contului 8038 "Alte valori in afara bilantului"

-potrivit clauzelor stipulate in contractele de leasing ,la expirarea acestora, societatea emite si inregistreaza facturi pentru valoarea reziduala inscrisa in graficele contractelor de leasing, astfel realizandu-se transferul dreptului de proprietate.

Totodata, organele de inspectie fiscala au constatat ca cele A contracte de vanzare-cumparare autoturisme, puse la dispozitie de organele de politie, nu au fost inregistrate in evidenta contabila a societatii si ca existau in paralel cu contractele de leasing, sumele inscrise in contractele de vanzare-cumparare fiind mult mai mari decat cele inscrise in contractele de leasing.

Prin raportul de inspectie fiscala, organele de inspectie fiscala au constatat ca prin neinregistrarea in evidenta contabila a contractelor de vanzare-cumparare, societatea a diminuat veniturile societatii cu suma reprezentand diferenta intre valoarea contractelor de vanzare-cumparare si valoarea contractelor de leasing si implicit impozitul pe profit cu suma de B lei, incalcand prevederile art.19 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si pct.13 din Hotararea Guvernului nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

Deasemenea, in conformitate cu prevederile art.115 alin.1 si art.116 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au calculat dobanzi in suma de **C lei** si penalitati de intarziere in suma de **D lei**, aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar in suma de **B lei**.

Organele de inspectie fiscala au stabilit ca pentru veniturile neinregistrate de societate in evidenta contabila societatea avea obligatia sa colecteze o taxa pe valoarea adaugata in suma **E lei** in conformitate cu prevederile art.137 alin.1 si prevederile art.134 alin.2 si alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

In conformitate cu prevederile art.115 alin.1 si art.116 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au calculat dobanzi in suma de **F lei** si penalitati de intarziere in suma de **G lei** aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de **E lei**.

Avand in vedere cele constatate precum si faptul ca potrivit notei explicative data de administratorul societatii, contractele de vanzare-cumparare au fost incheiate formal pentru a servi drept garantie persoanelor pentru sumele ce trebuiau achitate si pentru transferul dreptului de proprietate la expirarea contractelor de leasing, organele de inspectie fiscale au constatat ca nu se pot pronunta asupra legalitatii si realitatii contractelor de vanzare-cumparare, aceasta decizie fiind de competenta organelor in drept.

Prin adresa nr.xx/27.11.2006, organele de politie au mai pus la dispozitia organelor de inspectie fiscala un numar de x contracte de vanzare-cumparare si o declaratie olografa din care rezulta ca societatea a mai vandut z autoturisme.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca nici aceste contracte de vanzare-cumparare autoturisme incheiate cu SC S SRL, SC C SRL si o persoana fizica nu au fost inregistrate in evidenta contabila a societatii si ca existau in paralel cu contractele de leasing, contracte de leasing ce erau inregistrate in evidenta contabila a societatii.

Astfel, organele de inspectie fiscala au constatat ca prin neinregistrarea celor x contracte de vanzare-cumparare in evidenta contabila, societatea a diminuat veniturile societatii cu suma de **H lei** si impozitul pe profit in suma de **I lei**, incalcand prevederile art.19 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si pct.13 din Hotararea Guvernului nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

Deasemenea, in conformitate cu prevederile art.115 alin.1 si art.116 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au calculat dobanzi in suma de **J lei** si penalitati de intarziere in suma de **K lei** aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar in suma de **I lei**.

Totodata, organele de inspectie fiscala au stabilit ca pentru veniturile neinregistrate de societate in evidenta contabila societatea avea obligatia sa colecteze o taxa pe valoarea adaugata in suma de **L lei** in conformitate cu prevederile art.137 alin.1 si prevederile art.134 alin.2 si alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal. Pe cale de consecinta, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea datoreaza si suma de **L lei** cu titlu de taxa pe valoarea adaugata.

Organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea datoreaza pentru taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de **L lei** dobanzi in suma de **M lei** si penalitati de intarziere in suma de **N lei**.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca faptele prezentate care au condus la diminuarea impozitului pe profit "intrunesc elementele unei infractiuni" asa cum este prevazut la art.9 alin.1 din Legea nr.241/2003 privind combaterea evaziunii fiscale.Totodata, prin necolectarea taxei pe valoarea adaugata aferenta veniturilor neinregistrate organele de inspectie fiscala au apreciat ca se "intrunesc elementele unei infractiuni"conform prevederilor art.43 din Legea contabilitatii nr.82/1991, art.8 alin.1 si art.9 alin.1 lit.c din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale.

Organele de inspectie fiscala au mai constatat ca societatea a inregistrat in evidenta contabila in perioada 16.09.2004-26.05.2006 cheltuieli cu combustibilul de pe un numar de xx bonuri fiscale de alimentare cu carburanti pe care nu era evidentiat numarul de inmatriculare a autovehiculelor si in parte numele cumparatorului.

Totodata, organele de inspectie fiscala au constatat ca in aceasta perioada societatea a importat un numar de xy autovehicule.

In urma analizarii acestor bonuri si a cantitatilor de combustibil inregistrate pe luni, organele de inspectie fiscala au constatat ca in lunile septembrie, octombrie si noiembrie 2004 au fost inregistrate bonuri de carburanti care aveau inscise cantitati de combustibil intre 175-270 litri/bon, cantitati ce depasesc capacitatea rezervorului unui autoturism ,care este in medie de 60 de litri.

Deasemenea, urmare a analizarii cantitatii de combustibil ce revine pe o masina importata, s-a constatat ca in perioada ianuarie

2005- aprilie 2006, la o masina importata revenea intre 277,6 litri -469,9 litri.

Avand in vedere ca pentru autoturismele importate societatea a inregistrat pe cheltuieli deconturi privind cheltuielile efectuate de societate pe parcurs extern si intern, cu o valoare medie de 100-150 euro precum si faptul ca autoturismele importate de societate ramaneau in proprietatea acesteia intre 5-8 zile, de la trecerea frontierei pana la intocmirea documentelor vamale definitive, ca autoturismele nu au fost deplasate pe distante mari de societate, ca societatea nu a putut proba cu documente alte deplasari ale acestor autovehicule si ca bonurile de combustibil au fost emise de statii peco din B, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea nu justifica consumul de combustibil inregistrat in evidenta contabila.

In baza art.66 alin.1 si 2 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, organul de inspectie fiscala a estimat un consum mediu de 7 litri de combustibil pentru fiecare autovehicul importat, consum care s-a considerat a fi suficient pentru efectuarea tuturor deplasarilor autovehiculelor pentru verificare in vederea vanzarii iar pentru autoutilitare organele de inspectie fiscala au estimat un consum de 20 de litri iar pentru cele doua trailere importate au estimat un consum de 40 litri.

Avand in vedere cele constatate organele de inspectie fiscala au dat drept de deducere pentru cheltuiala cu combustibilul stabilita astfel: numar masini importate*7 litri*pret estimat fara TVA.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca pentru perioada 01.06.2006-30.09.2006, societatea a inregistrat cheltuieli cu combustibilul de pe bonuri fiscale pe care erau inscrise numere de inmatriculare pentru autovehiculele inmatriculate de SC X SA.

Totodata, au constatat ca societatea nu justifica integral consumul cu combustibilii pe perioada 01.06.2006-30.09.2006 avand in vedere ca potrivit situatiei cu autovehiculele inmatriculate definitiv pe societate, a rezultat ca au fost inmatriculate un numar de 31 de autovehicule, care intr-un interval de mai putin de 30 zile de la inmatriculare au fost vandute altor beneficiari.

Deasemenea, potrivit art.21 alin.3 lit.n din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere nici pentru cheltuielile de functionare, intretinere si reparatii pentru autovehiculele folosite de angajatii cu functii de conducere si administrare avand in vedere ca nu s-au putut identifica autoturismele utilizate de asociatul societatii si respectiv de directorul economic al societatii.

Avand in vedere cele de mai sus, organele de inspectie fiscala au stabilit ca nedeductibile fiscal cheltuielile cu combustibilul in suma de O lei ca urmare a incalcarii prevederilor art.21 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal. Urmare a celor constatate organele de inspectie fiscala au stabilit un impozit pe profit suplimentar in suma de P lei la care au fost calculate dobanzi in suma de Q lei si penalitati de intarziere in suma de S lei.

Totodata, organele de inspectie fiscala au constatat ca « faptele prezentate intrunesc conditiile unei infractiuni asa cum prevede art.9 alin.1 lit.c din legea nr.241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale ».

Din verificarea documentelor contabile organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 01.01.2005-31.05.2006 societatea a inregistrat in evidenta contabila, in jurnalele de cumparari aferente perioadei verificate taxa pe valoarea adaugata de pe bonuri fiscale de alimentare cu carburanti, care nu au inscrise numarul de inmatriculare al autovehiculelor, incalcand prevederile art.147 pct.9 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si pct.51 alin.2 din Hotararea Guvernului nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal si art.1 alin.2 din OMF nr.1714/2005. Ca urmare, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a dedus in mod nelegal in perioada 01.01.2005-31.05.2006 taxa pe valoarea adaugata in suma de S lei de pe xx bonuri fiscale (in care nu au fost cuprinse bonurile de alimentare cu combustibil aferente celor doua trailere existente in proprietatea societatii).

Pentru perioada 01.06.2006-30.09.2006 societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata inscrisa pe bonurile fiscale de carburanti pe care era inscris numarul de inmatriculare a autovehiculelor si denumirea cumparatorului.

Organul de inspectie fiscala nu a admis in totalitate ca deductibile aceste cheltuieli, intrucat societatea nu a justificat consumul de carburanti inregistrat de societate in evidenta contabila, acesta admitand deducerea taxei pe valoarea adaugata doar pentru cheltuiala justificata de carburant de 7 litri pentru fiecare masina importata, estimata conform art.66 alin.1 si alin.2 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

In concluzie, organul de inspectie fiscala a admis inregistrarea pe cheltuieli a unei cantitati de 7 litri de combustibil/masina si a taxei pe valoarea adaugata aferenta acesteia, diferenta inregistrata in evidenta contabila a societatii fiind considerata

cheltuiala nedeductibila fiscal, taxa pe valoarea adaugata aferenta acestei diferente in suma de T lei nefiind admisa la deducere.

Fata de aceste constatari, organele de inspectie fiscala au apreciat ca sunt intrunite elementele unei infractiuni asa cum prevede art.9 lit.c din Legea nr.241/2005 privind combaterea evaziunii fiscale coroborat cu art.43 din Legea contabilitatii nr.82/1991 ,republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Avand in vedere cele constatate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea datoreaza bugetului consolidat al statului un impozit pe profit stabilit suplimentar in suma de U lei.

Pentru nevirarea in termenul legal a impozitului pe profit stabilit suplimentar in suma de U lei, organele de inspectie fiscala au calculat in baza art.115 alin.1 si art.116 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala dobanzi in suma de V lei si penalitati de intarziere in suma de W lei.

In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata, avand in vedere si alte diferente stabilite suplimentar cu titlu de taxa pe valoarea adaugata, necontestate de societate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea are obligatia platii unei taxe pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata in suma de a lei.

Pentru nevirarea in termenul legal a taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de a lei organele de inspectie fiscala au calculat in baza art.115 alin.1 si art.116 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala dobanzi in suma de b lei si penalitati de intarziere in suma de c lei.

Cu adresa nr.xx/31.01.2007, organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice B au transmis raportul de inspectie fiscala nr.y/31.01.2007 Inspectoratului judetean de politie -Serviciul de Investigare a Fraudelor B.

III. Luând in considerare constatările organului de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele:

Referitor la suma totala reprezentând impozit pe profit, majorari de intarziere aferente impozitului pe profit, penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata- **cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala,**

prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei formulata de SC X SA, in conditiile in care constatarile din raportul de inspectie fiscala nr.y/31.01.2007 in baza caruia s-a emis decizia de impunere contestata, au fost transmise cu adresa nr. x/31.01.2007 catre Inspectoratul Judetean de Politie B – Serviciul de Investigare a Fraudelor.

In fapt, raportul de inspectie fiscala nr.y/31.01.2007 in baza caruia a fost emisa decizia de impunere nr.x/31.01.2007 contestata, s-a incheiat urmare solicitarii Serviciului de Investigare a Fraudelor din cadrul Inspectoratului de politie al judetului B prin adresa nr.xx/22.02.2006, de a efectua verificari cu privire la realitatea operatiunilor comerciale derulate de SC X SA privind achizitia si vanzarea autoturismelor importate de aceasta societate incepand cu anul 2004.

Solicitarea a vizat urmatoarele aspecte:

- daca SC X SA a inregistrat in contabilitate autoturismele importate, daca acestea au fost achitate furnizorului extern (modalitatea de plata si daca sumele achitate au fost inregistrate in evidenta contabila);
- daca au fost incheiate procese verbale de predare-primire a autoturismelor cu utilizatorii si daca valorile inscrise in contractul de leasing au fost inregistrate in documentele contabile;
- daca au fost emise facturi fiscale pentru avansurile inscrise in contractele de leasing si daca acestea au fost inregistrate in evidenta contabila;
- daca au fost facturate ratele de leasing pentru toate autoturismele vandute in leasing;
- daca au fost inregistrate in evidenta contabila veniturile curente realizate din dobanda de leasing, respectiv cheltuielile de exploatare;
- daca s-a inregistrat in evidenta contabila transferul dreptului de proprietate la valoarea reziduala.

Inspectia fiscala a fost solicitata de organele de cercetare penala pentru stabilirea valorii prejudiciului adus bugetului consolidat al statului, respectiv cuantumul impozitelor si taxelor de la care s-au sustras reprezentantii SC X SA.

Prin Decizia de impunere nr.x/31.01.2007, organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice B au

stabilit in sarcina SC X SA obligatii fiscale cu titlu de impozit pe profit si taxa pe valoarea adaugata, avand la baza contractele de vanzare-cumparare puse la dispozitie de organele de cercetare penala prin adresele nr.xx/22.02.2006 si nr.xx/27.11.2006.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca cele c contracte de vanzare-cumparare nu au fost inregistrate in evidenta contabila a SC X SA si ca existau in paralel cu contractele de leasing.

Astfel, organele de inspectie fiscala au constatat ca prin neinregistrarea acestor contracte de vanzare cumparare au fost denaturate rezultatele fiscale, societatea diminuand veniturile societatii cu suma reprezentand diferenta intre valoarea contractelor de vanzare-cumparare si valoarea contractelor de leasing, implicit impozitul pe profit si taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor operatiuni.

Deasemenea organele de inspectie nu au acordat drept de deducere pentru cheltuielile cu combustibilul efectuate de SC X SA peste limita de 7 litri de combustibil/ masina estimata de organul de inspectie fiscala ca fiind cheltuiala justificata pentru fiecare masina importata si taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor operatiuni.

Pentru aspectele constatate organele de inspectie fiscala au constatat ca sunt intrunite « elementele unei infractiuni asa cum prevede art.9 alin.1 lit.c din Legea nr.241/2005 pentru prevenire si combaterea evaziunii fiscale » coroborat cu art.43 din Legea contabilitatii nr.82/1991.

Astfel, organele de inspectie fiscala au facut aplicatiunea prevederilor art. 106 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

“Organele fiscale vor sesiza organele de urmărire penală în legătură cu constatările efectuate cu ocazia inspecției fiscale și care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni, în condițiile prevăzute de legea penală” si au transmis raportul de inspectie fiscala nr.y/31.01.2007, in baza caruia a fost emisa decizia de impunere nr.x/31.01.2007, contestata, pentru ca organele de urmarire si cercetare penala sa stabileasca daca sunt intrunite elementele constitutive ale unei infractiuni.

In drept, art. 184 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, precizeaza:

“Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativă

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivată, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indicilor săvârșirii unei infractiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra solutiei ce urmează să fie dată în procedură administrativă;[...]

În aceste conditii se retine ca între stabilirea obligatiilor bugetare prin decizia de impunere nr.x/31.01.2007 emisa în baza constatarilor din raportul de inspectie fiscala nr.y/31.01.2007 și stabilirea caracterului infraccional al faptelor savarsite exista o stransa interdependentă de care depinde solutionarea cauzei în procedura administrativa.

Aceasta interdependentă consta în faptul ca stabilirea de diferente de obligatii fiscale suplimentare a avut la baza contractele de vanzare-cumparare autoturisme puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala de organele de politie prin adresele nr.xx/22.02.2006 și nr.xx/27.11.2006 precum și bonurile de combustibil înregistrate de societate în evidenta contabila, precum și faptul ca realitatea activitatilor comerciale desfasurate de SC X SA privind contractele de leasing, fac obiectul dosarului penal nr.xx/2006 aflat pe rolul Serviciului de Investigare a Fraudelor din cadrul Inspectoratului de Politie B, așa cum rezulta din adresa nr.xx/22.02.2006 a Serviciului de Investigare a Fraudelor din cadrul Inspectoratului de politie al judetului B, anexata la dosarul cauzei.

Prin urmare, se retine ca organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza solutionarea laturii penale.

Având în vedere cele precizate mai sus, se retine ca până la pronunțarea unei solutii definitive pe latura penala, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea cauzei, motiv pentru care va suspenda solutionarea pe cale administrativa a cauzei pentru suma totala contestata, reprezentând:

impozit pe profit,

majorari de intarziere aferente impozitului pe profit,

penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit

taxa pe valoarea adaugata,

majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata

penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata,

procedura administrativa urmand a fi reluata în conformitate cu dispozitiile art.184 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata care precizeaza:

“[...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de solutionare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.

Pe cale de consecință, pentru considerentele menționate și în temeiul art.184 (1) a) coroborat cu art.186 (4) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedura fiscală, republicată, se

DECIDE

Suspendarea solutionării cauzei pentru suma totală de suma totală reprezentând:

- impozit pe profit
- majorări de întârziere aferente impozitului pe profit
- penalități de întârziere aferente impozitului pe profit
- taxa pe valoarea adăugată
- majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată
- penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

pană la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmand a fi reluată la încetarea definitivă a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului organului de inspecție fiscală urmand ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie transmis organului competent conform legii, pentru solutionarea cauzei în funcție de soluția adoptată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel C în termen de 6 luni de la comunicare.